

Publicerad 2018-02-18 15:51 av Ceyster

Följaren

Jag vet inte. Uppriktigt, jag vet inte. Vad vill du?

Men än idag dröjer sig känslan kvar, känslan av mig.

När man fyller på år efter år med så kallade upplevelser kommer man någonstans, någonting räknas.

Ärligt! Jag vet aldrig var jag är. Nu börjar vi. Du och sen jag.

Jag följer flodfåran, den är raklång men ändå sluttar den snett mot vänster. När jag ber någon att vänta så fortsätter ändå raset.

Okej, nog med omvägar, nu börjar det.

Vilka dagar, månader, år, kommer du ihåg? Börjar jag vid mitt första år så finns det inget, absolut inget.

Kommer du ihåg?

Nästa steg, suddigt, trevande.

Dag ett: Minne av följsamma trevande. Var är jag.

Dag två: Nu följs vi åt.

Tydligen är du där jag är. Vi fortsätter.

Jag ifrågasätter mig själv.

Varje dag är ett felsteg, varje natt en påföljd.

Ok, förkorta ordet.

Alltid vänta, aldrig upptagen.

osv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ceyster med Poeter.se id #104762 innehar upphovsrätten